

munkáról is tárgyalnunk kellett, elmaradt válaszem. Valóban nehéz feladat egy embernek mindenről előadást tartani és nagyon jól tudjuk, hogy komoly eredménnyel nem is lehet. De még ha valaki általános nagy műveltséggel bír, s amellet még jó előadó is, akkor is kellemesebb néha a más hang, a más egyéniség, a más gondolatfűzés. Ajánlom a következőket: munkatársam a legközelebbi egy-két község tanítójával állapodjék meg abban, hogy időközönként felcserélik egymást *cserelőadások tartásával*. Sok helyen ez jól bevált módszer. A tanyavilágban is gyakorolják. Községekben azonkívül a jegyző, orvos, pap vagy az értelmiségnek más tagjai közül kell keresni még előadót. Kisegítő előadónak jól megfelel, ha egy-egy értelmesebb gazdát, legényt bízunk meg olyan tárgykörből vett gondolatok előadásával, amelyek az ő műveltségét s értelmi fokát meg nem haladják. Nagyon jó, ha írásban, könyvből kapják meg az előadás anyagát és értelmesen, folyékonyan felolvassák, s közben egy-egy beleékelte, önállóan elmondott gondolattal élénkítik is az előadás módját. Teljesen rájuk sohase bízunk, hogy mit akarnak mondani, s amit elő akarnak adni, előzetesen mindig hallgassuk meg.

Érdeklődőknek mindig szívesen válaszol és jó ötleteket s bevált módszereket kér a rovatvezető (v. *Faragó Ede*, Budapest, IV., Vármegeyháza).

Kórházi mesedélutánok

A fővárosi Népművelési Bizottság az elmúlt évben a Fehérkereszt- és Stefánia-gyermekkórházban, a Szent János-, Szent István- és Vöröskereszt-kórház gyermekosztályain 968 alkalommal több mint 30.000 gyermek számára szervezte meg kórházi mesedélutánjait. A mesélőnénik hetenként egy alkalommal keresik fel a kis betegeket, mese, közös ének, tréfás versek, mondókák, játékok és különböző ügyeskedések szerepelnek a műsoron. Különösen nagy sikere van mindenütt a bábjátéknak: a betegek boldog izgalommal figyelik a történet fordulatait, vidám nevetés közben szinte el is felejtik betegségüket.

A gyermekek számontartják, hogy melyik napon is jön a mesélő néni, egész héten emlegetik maguk között, az új betegeknek is elűjságot. Ha valamelyik rosszkedű, nem eszi meg az enniát, nem akarja bevenni az orvosságot, elég, hogy annyit mondjon a nővér, hogy nem

vehet részt a mesedélutánon és máris ijedten engedelmeskedik.

A vezetők számára a Bizottság havonként egyszer összejövetelt rendez, mely-



Bábjáték a Szent István-kórház mesedélutánján

nek keretében együttesen állítják össze a mesedélutánok műsorát és együtt számolnak be az elért eredményről, munkájukról. Külön tanfolyamon tanulják meg a pedagógiai, erkölcsi és esztétikai szempontból egyaránt tökéletes bábjátást.

A Népművelés gyermek-filmelőadásai

A film sugalló erejénél fogva igen fontos művelődési tényezővé vált, a sajtóval és rádióval együtt a társadalom-közvéleményének irányítója, kialakítója. A filmnek mélyrehatóan élményszerű és nagy hatást gyakorló erejénél fogva óriási előnyei s kétségtelenül óriási veszélyei vannak, s ezek a veszélyek fokozódnak akkor, ha az ítélőképességében és ízlésében fejletlen ifjúságról, vagy gyermekekről van szó. A fővárosi népművelés feladatkörébe tartozónak érzi, hogy iskolán kívül a filmhez, a gondolat- és élményközvetítésnek eme hatalmas eszközükhöz kellő formában és nevelői gondossággal juttassa közelebb az ifjúságot.

A kisgyermekek számára rendezett előadások műsora ismeretterjesztő, egészségügyi és szórakoztató kisfilmek, vetített képmese és közös ének szerepelnek, a kisfilmeket néhány szóval bevezeti az előadó.

A serdültebb ifjúság számára egész műsort betöltő nagy filmeket válogat ki a Bizottság (*Pasteur, Fehér angyal, Szent-ivánéji álom, Sztrogoff Mihály, Elefánt-*